

[Løvig Simonsen]

konkret har af muligheder for at gå videre med denne sag.

Formanden:

Jeg går ud fra, at det var et spørgsmål, om ministeren ville dette. (Løvig Simonsen: Ja). Det er jo spørgetid, vi har.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Fru Lilli Gyldenkilde betvivler intensiteten i den danske opfølgning af udviklingen omkring svenske atomkraftværker. Det er mit indtryk, at det danske nukleare tilsyn deltager ihærdigt i opfølgningen af synspunkter i den svenske debat og i den debat, der vedrører sikkerhed. Man udfører i virkeligheden et arbejde, der kan ligne det, som den svenske Kärnkraftinspektion udfører – altså orienteringsmæssigt – selv om vi jo ingen myndighed har.

Men jeg vil gerne sige om det politiske, at der er ikke den samme debat i Danmark, som der er i Sverige, af én grund, nemlig at vi har besluttet, hvad der er den danske holdning, og den er krystalklart meddelt de svenske myndigheder. Der er altså ikke nogen tøven eller mangel på reaktion fra dansk side. Meldingen er givet, og den er givet fortløbende til skiftende svenske regeringer, nemlig at den danske holdning er, at Barsebäck er fejlplaceret, og at det er et dansk ønske, at Barsebäck lukkes hurtigst muligt, og det er selvfølgelig også i forhold til andre svenske atomkraftværker.

Jeg vil gerne sige til hr. Løvig Simonsen, at i det omfang der er grundlag for et notat, vil det blive tilstillet Folketingets Miljøudvalg og Kommunaludvalg efter kontaktmødet den 20. november.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal igen sige, at jeg var glad for det korte, klare svar, jeg fik på mit spørgsmål, og nu lægger ministeren jo egentlig op til, at jeg ikke skal betvivle intentionen fra regeringens side; det er faktisk heller ikke det, jeg gør. Jeg kender godt det flertal – vi er selv en del af det – som har bedt om, at vi får en klar tilkendegivelse om, at vi ønsker Barsebäck lukket hurtigst muligt.

Min bekymring går på, om ministeren er tilfreds, hvis civilforsvarschefen herhjemme ikke har fået melding, om jeg så må sige i tide, om, hvad det var, der foregik. For der kunne være

sket en skrækkelig ulykke på Barsebäck den 28. juli, hvis ikke man havde grebet meget hurtigt ind. Sandheden er, at de svenske atommyndigheder ikke kom ind i billedet, før der var gået ret lang tid, og på trods af at man på Barsebäck havde genåbnet den reaktor, besluttede de at lukke fem andre reaktorer i landet, fordi de var bange for, at der skulle ske det samme uheld, som var sket på Barsebäck.

Så der er god grund til at være bekymret og sikre sig hele tiden at få meldinger hjem til Danmark – til Civilforsvarsstyrelsen og naturligvis til ministeren og til Folketinget – så vi ved, hvad det er, der foregår. Vi skal ikke sætte panik i nogen, men vi skal være klar over, at det var et alvorligt uheld, der skete på Barsebäck den 28. juli i år.

Lise Hækkerup (S):

Blot et enkelt spørgsmål, som formodentlig også kan besvares med et enkelt ord: Er ministeren fortsat tryk ved at have Barsebäck liggende?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til fru Lilli Gyldenkilde, at der er forskel på de informationer, vi får efter aftalekonceptet.

Der er brug for meget hurtige informationer her og nu, dér, hvor der er hændelser, der umiddelbart kan medføre en risiko for omgivelserne. Men der kan også være hændelser, der ikke medfører en risiko, fordi de, om jeg så må sige, er afbrudt. Så der foreligger en vurdering af, om det er noget, der kan berøre omgivelserne, eller det ikke berører omgivelserne. Og »omgivelserne« her er altså: ud over Barsebäckområdet – og hermed også Danmark. Det er et forpligtende område, når det gælder de internationale aftaler, som vi har bl.a. med Sverige.

Den anden del er oplysninger om hændelser, som det kan være interessant også for danske myndigheder at kende til for at kunne tage del i debatten og besvare spørgsmål.

Det er to forskellige typer af oplysninger, der her er tale om, for den sidste gruppe af hændelser indebærer ikke i sig selv et risikomoment her og nu for de omkringliggende lande, men det kan være en del af den politiske debat, at man er så godt klædt på som muligt til at besvare de spørgsmål, der nu engang rejser sig gennem tiden.